

250

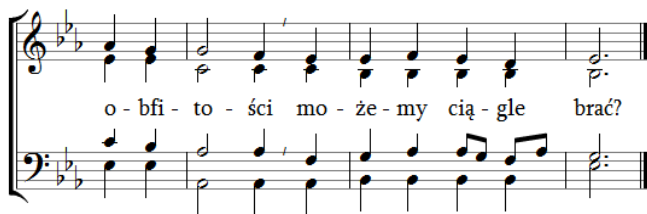
1. O, Pa - nie wy - słu - chu - jesz,

Ty za - wsze czy - nisz to, gdy pro - śby

i bła - ga - nia do Cie - bie Two - i

ślą. Czy ma - my wciąż się tro - szczyć

i w nie - pe - wno - ści trwać, gdy z łask Twych

2. Ty zawsze akceptujesz,
gdy z Twoim zgodny plan.
Od błędnych dróg ratujesz,
przeszkodę kładąc nam.
A gdy już nic nie wadzi,
byś Ty otworzył drzwi,
o kóż nas poprowadzi?
Ty Panie, tylko Ty.
3. Wsiewamy nasze trudy,
jak ziarno w rolę tu,
by krocie błogosławieństw
w dom każdy zanieść mógł.
Tak często też niepewność
w uciskach dręczy nas.
Lecz w Tobie nasza ufność,
że cel osiągniesz w czas.
4. Gdy coś się nie układa,
choć ścieżki proste są.
Ty wiernie nas prowadzisz,
otaczasz łaską swą.
Więc już się nie trapiamy,
choć droga pośród skał.
W radości zawołamy:
Ty nas prowadzisz sam!